

(Əvvəli ötən sayımızda)

Əhalinin çox hissəsinin yaşadığı kənd yerlərinin ümumi mədəni mühitimizə daha fəal şəkildə qoşulmasına çalışmalıyıq. İndiki halda kəndlər yalnız televiziya yollarının ümidinə qalıb. Kəndlərin çoxunda əhali bir yerə toplaşmağa məscidlərdən başqa bir yer tapa bilmir. Yenidən orta əsrlərə qayıdırıq.

Əziz dostlar, deyilənlər onu göstərir ki, ictimai ruh və vətəndaşlıq problemləri indi bədii ədəbiyyatı həmişəkindən daha çox düşündürməlidir. Milli problemlərimiz, Qarabağ müharibəsində qazanılmış parlaq qələbənin daha ciddi şəkildə təsviri və tərənnümü yazıçıların əsas mövzusu olmalıdır. Bu baxımdan müasir ədəbiyyatımızdan gileylənməyə haqqımız yoxdur. Ədəbiyyat bədii imkanlarını genişləndirir. Yeni üslublar və yazı tərziləri ilə zənginləşir. Gənclər ənənəvi sayılan köhnə stereotiplərdən daha cəsarətlə qopub öz yollarını axtarırlar. Lakin bu nəsil arasında yadlaşmağa və inkarçılığa çevrilməməlidir. Ədəbiyyata nəsilin savaşı meydanı kimi baxmaq olmaz. Əksinə ədəbiyyat ən yaşlı yazıçıdan ən gənc şairə qədər özü bütöv bir cəbhə olmalıdır. Milli simasızlığa və şərə qarşı mübarizəyə indi həmişəkindən daha artıq ehtiyac var. Bu mənada hər bir qələm sahibi öz

Əziz qurultay nümayəndələri, hörmətli xanımlar və bəylər!

məsuliyyətini düşünməlidir. Ana dilinin qorunması, mədəniyyət və təhsil problemləri, milli-mənəvi bütövlük yenə də ədəbiyyatın əsas mövzusu olaraq qalmalıdır.

Ola bilsin ki, ən yaxın zamanlarda biz dünyada iki Azərbaycan dövlətinin varlığı kimi böyük bir xəşbəxtliyin şahidi olacağıq. Lakin rəsmi orqanlarımız illər uzununu Güney Azərbaycan üçün kadr hazırlamaq imkanını əldən hazırlamaq imkanını əldən fəhlərlə yazsaq və desək də Güneydən gələn bircə nəfər gənci də burda dövlət hesabına oxutdura bilmirik. Ədəbi əlaqələrimizin möhkəmləndirilməsi, milli birliyin inkişafı saykəmləndirilməsində az iş görülür.

Vaxtı ilə biz türk sözünü dilimizə gətirəndə nizələr üzümü təuşlanırdı. Şükür bu gün Qarabağ savaşı və

bölgədə gedən proseslər Türk birliyi yolunun yolun nicat yolu olduğunu təstiqləyir. Bu baxımdan Türk Dövlətləri Təşkilatına üzv dövlətlərlə ədəbi əlaqələrin möhkəmləndirilməsi zəruridir.

Danışılmalı problemlər çoxdur. Lakin mən onlardan bir ikisini sadalamaqla çıxışımı yekunlaşdırmaq istəyirəm.

Mədəniyyət sahəsində aparılan yalnız siyasət nəticəsində bu gün Azərbaycan kitabı Abşeron sınırlarını aşır rayonlarımız və kəndlərimizə çatı bilmir. Ən yaxşı kitablarımızın tirajı 20.000-dən 200 nüsxəyə enib. Kəndlərdəki mədəniyyət ocaqları və kitabxanalar yarımçıq ixtisars edilib. Müasir dövrün ədəbiyyatı hətta rayonların mərkəzi kitabxanalarına gedib çatmır. Bu ədəbiyyatın faciəsidir.

Əhalinin sayına görə bizdən xeyli kiçik olan qonşu ölkələrdə belə kitabın tirajı bizdən yüksəkdir. Ölkədə müxtəlif fondlar var. Məncə bir kitab fondu onda da yaradılmalı və onun hesabına ən gərəklilə ədəbiyyat nümunələrinin nəşri və yazıçılara qanarrar verilməsi stimullaşdırılmalıdır. Vaxtilə mən yazıçıla-

rın bir qurultayında kitablarınıza verilən qanarrarın hazırlığından danışımda mərhum Heydər Əliyevin tapşırığından elə həmin gün qanarrar fondu 1 milyon artırılmışdır. Güman edirəm ədəbiyyatın ölkənin taleyində xüsusi rolunu nəzərə alınaraq ən yaxşı əsərlərimizin müəlliflərinin həyat şəraitinin yaxşılaşdırılması, kitablarımızın xarici dillərə tərcüməsi və nəşri sahəsində gərəklilə addımlar atılacaqdır.

Oxucularımız çox sürətlə əlimizdən alınır. İngilis və rus dillilə məktəblərin sayı artır. Həmin gənclərin öz ədəbiyyatımızdan aralı düşməməsi üçün də müəyyən tədbirlər görülməlidir.

Bütövlükdə mən Azərbaycanın gənc ədəbiyyatına böyük ümid və sevgilə baxıram. Yazıçılar birliyinin qorunub saxlanılmasına sevinirəm və bu baxımdan Anar bəyə minnətdarlığımı bildirirəm, güman edirəm o, qoruyub saxladığı bu birliyi bundan sonra da yaşadacaqdır.

Sabir RÜSTƏMXANLI,
Xalq şairi,
Milli Məclisin deputatı